

JC/GL/2014/01

2014 m. lapkričio 22 d.

Bendrosios gairės

dėl priežiūros praktikos, kuri susijusi su finansinių konglomeratų
priežiūros veiklos koordinavimo tvarkos suderinimu,
konvergencijos

Turiny

Bendrosios gairės dėl priežiūros praktikos, kuri susijusi su finansinių konglomeratų priežiūros veiklos koordinavimo tvarkos suderinimu, konvergencijos	4
Šių gairių statusas	4
Pranešimų teikimo reikalavimai	4
I dalis – Dalykas ir taikymo sritis	5
II – Priskyrimo finansiniam konglomeratui procesas, bendradarbiavimo struktūra ir koordinavimo tvarka	5
Priskyrimo finansiniam konglomeratui metodika	6
Bendradarbiavimo struktūra	7
Rašytiniai susitarimai dėl veiklos koordinavimo tarp koordinatoriaus ir kompetentingų institucijų	8
Susitarimai dėl veiklos koordinavimo su trečiųjų šalių priežiūros institucijomis	8
III dalis – Keitimosi informacija susirūpinimą keliančios ir kritinės padėties atvejais koordinavimas	9
Apimtis ir dažnumas	9
Informacijos rinkimas	9
Komunikacijos priemonės	9
Komunikacija su finansiniu konglomeratu	10
Komunikacija kritinės padėties atvejais	10
IV dalis – Priežiūros institucijų atliekamas finansinių konglomeratų vertinimas	10
Finansinio konglomerato finansinės padėties įvertinimas	10
Kapitalo pakankamumo politikos vertinimas	11
Rizikos koncentracijos vertinimas	11
Grupės vidaus sandorių vertinimas	12
Vidaus kontrolės mechanizmų ir rizikos valdymo procesų vertinimas	12
V dalis – Priežiūros veiklos planavimas ir koordinavimas susirūpinimą keliančios ir kritinės padėties atvejais	13
Priežiūros veiklos planavimas ir koordinavimas	13
Suderintas veiksmų planas	13
Dalijimasis užduotimis ir jų delegavimas	14
Veiklos planavimas kritinės padėties atvejais	14
VI dalis – Kompetentingų institucijų sprendimų priėmimo procesas	14
Procedūros, kurios turi būti naudojamos konsultavimosi procesuose	15
Procedūros, kurios turi būti naudojamos susitarimų procesuose	15
Procedūros, kurios turi būti taikomos atliekant kasmetinį pakartotinį nuostatų netaikymo vertinimą	16

Procedūros, kurios turi būti taikomos koordinuojant vykdymo užtikrinimo priemonės	17
VII dalis – Baigiamosios nuostatos ir įgyvendinimas	17

Bendrosios gairės dėl priežiūros praktikos, kuri susijusi su finansinių konglomeratų priežiūros veiklos koordinavimo tvarkos suderinimu, konvergencijos

Šių gairių statusas

Šiame dokumente išdėstytos gairės, parengtos pagal 2010 m lapkričio 24 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamento (ES) Nr. 1093/2010, kuriuo įsteigiama Europos priežiūros institucija (Europos bankininkystės institucija), iš dalies keičiamas Sprendimas Nr. 716/2009/EB ir panaikinamas Komisijos sprendimas 2009/78/EB, 16 straipsnio ir 56 straipsnio 1 pastraipos nuostatas; Reglamento (ES) Nr. 1094/2010, kuriuo įsteigiama Europos priežiūros institucija (Europos draudimo ir profesinių pensijų institucija), ir Reglamento (ES) Nr. 1095/2010, kuriuo įsteigiama Europos priežiūros institucija (Europos vertybinių popierių ir rinkų institucija) (*Europos priežiūros institucijų reglamentai*) nuostatas. Pagal EPI reglamentų 16 straipsnio 3 dalį kompetentingos institucijos ir finansų įstaigos turi dėti visas pastangas siekdamos laikytis šių gairių.

Gairėse išdėstyta EPI nuomonė apie tai, kokios priežiūros praktikos turėtų būti laikomasi Europos finansų priežiūros sistemoje ir kaip tam tikroje srityje reikėtų taikyti Sąjungos teisę.

Kompetentingos institucijos, kurioms taikomos šios gairės, įskaitant ir tuos atvejus, kai gairės yra daugiau skirtos įstaigoms, turėtų jų laikytis ir atitinkamai jas įtraukti į savo priežiūros praktiką (pvz., iš dalies pakeisti savo teisės aktus arba priežiūros procesus).

Pranešimų teikimo reikalavimai

Pagal EPI reglamentų 16 straipsnio 3 dalį kompetentingos institucijos iki 2015 m. vasario 23 d. turi pranešti atitinkamai EPI, ar jos laikosi arba ketina laikytis šių gairių, arba nurodyti nesilaikymo priežastis. Negavusi jokio pranešimo iki šio termino, atitinkama EPI laikys, kad kompetentingos institucijos šių gairių nesilaiko. Pranešimai turėtų būti siunčiami adresu compliance@eba.europa.eu, fidguidelines.compliance@eiopa.europa.eu ir compliance.ficod@esma.europa.eu su nuoroda „JC/GL/2014/01“. Pranešimus teikia asmenys, turintys įgaliojimus pranešti apie gairių laikymąsi savo kompetentingos institucijos vardu.

Pranešimai pagal EPI reglamento 16 straipsnio 3 dalį bus skelbiami EPI interneto svetainėse.

I dalis – Dalykas ir taikymo sritis

1. Šios gairės parengtos vykdant Direktyvos 2002/87/EB (FKD)¹ 11 straipsnio 1 dalyje EPI nustatytą reikalavimą pasitelkiant Jungtinį Komitetą parengti gaires, siekiant užtikrinti priežiūros praktikos, kuri susijusi su priežiūros veiklos koordinavimo tvarkos suderinimu, konvergenciją pagal Direktyvos 2013/36/ES 116 straipsnį² ir Direktyvos 2009/138/EB 248 straipsnio 4 dalį³.
2. Gairėmis siekiama aiškiau apibrėžti ir sustiprinti tarpvalstybinį ir tarpsektorinį kompetentingų institucijų bendradarbiavimą ir papildyti sektorių kolegijų (jei jos yra) veikimą tais atvejais, kai tarpvalstybinė grupė identifikuojama kaip finansinis konglomeratas pagal Direktyvą 2002/87/EB. Šiomis gairėmis taip pat siekiama užtikrinant nuoseklų priežiūros koordinavimą sukurti vienesnes veiklos sąlygas vidaus rinkoje.
3. Direktyvos 2002/87/EB 11 straipsnio 1 dalyje nustatomos papildomą priežiūrą vykdančios kompetentingos institucijos (koordinatoriaus) užduotys ir reikalaujama, kad ši institucija, kitos nurodytos kompetentingos institucijos ir, prireikus, kitos susijusios kompetentingos institucijos priimtų susitarimus dėl veiklos koordinavimo.
4. Šios gairės skirtos kompetentingoms institucijoms, nurodytoms Direktyvos 2002/87/EB 2 straipsnio 16 dalyje, ir ECB pagal Tarybos reglamento 1024/2013/ES 4 straipsnį.
5. Jei nenurodyta kitaip, šiose gairėse pateiktos nuorodos yra susijusios su atitinkamomis Direktyvos 2002/87/EB nuostatomis.

II– Priskyrimo finansiniam konglomeratui procesas, bendradarbiavimo struktūra ir koordinavimo tvarka

6. Priskyrimas finansiniam konglomeratui yra procesas, kurio metu renkama ir analizuojama informacija, reikalinga norint nustatyti subjektus, kurie yra finansiniai konglomeratai pagal Direktyvos 2002/87/EB 3 straipsnį ir kurių atžvilgiu kompetentingos institucijos privalo vykdyti papildomą priežiūrą priimdamos susitarimus dėl veiklos koordinavimo pagal Direktyvos 2002/87/EB 11 straipsnio 1 dalies nuostatas.

¹ 2002 m. gruodžio 16 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 2002/87/EB dėl finansiniam konglomeratui priklausančių kredito įstaigų, draudimo įmonių ir investicinių firmų papildomos priežiūros (OL L 35, 2003 2 11, p. 1).

² 2013 m. birželio 26 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 2013/36/ES dėl galimybės verstis kredito įstaigų veikla ir dėl riziką ribojančios kredito įstaigų ir investicinių įmonių priežiūros, kuria iš dalies keičiama Direktyva 2002/87/EB ir panaikinamos direktyvos 2006/48/EB bei 2006/49/EB (OL L 176, 2013 6 27, p. 338).

³ 2009 m. lapkričio 25 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 2009/138/EB dėl draudimo ir perdraudimo veiklos pradėjimo ir jos vykdymo (Mokumas II), (OL L 335, 2009 12 17, p. 1.).

Priskyrimo finansiniam konglomeratui metodika

7. Koordinatorius priskyrimo finansiniam konglomeratui procesą turėtų vykdyti bendradarbiaudamas su kitomis kompetentingomis institucijomis, išdavusiomis leidimus kontroliuojamoms įmonėms, kurios priklauso finansiniam konglomeratui. Šios kompetentingos institucijos, siekdamos nustatyti finansinio konglomerato struktūrą, dydį ir sudėtingumą atitinkančią papildomos priežiūros apimtį, turėtų remtis priskyrimo finansiniam konglomeratui proceso rezultatais.
8. Priskyrimo finansiniam konglomeratui procesas turėtų būti vykdomas deramai atsižvelgiant į identifikavimo procesą, apibrėžtą Direktyvos 2002/87/EB 4 straipsnyje. Priskyrimo finansiniam konglomeratui proceso rezultatais taip pat turėtų būti naudojamos kasmet atliekant finansinio konglomerato identifikavimo procedūras.
9. Priskyrimo finansiniam konglomeratui proceso metu taip pat turėtų būti renkama ir analizuojama informacija, reikalinga norint nustatyti kompetentingas institucijas, kurios pagal Direktyvos 2002/87/EB 11 straipsnio 1 dalies nuostatas turi priimti susitarimus dėl veiklos koordinavimo.
10. Koordinatorius turėtų užtikrinti priskyrimo finansiniam konglomeratui proceso vykdymą tokiomis sąlygomis:
 - a) finansinis konglomeratas jau buvo identifikuotas pagal Direktyvos 2002/87/EB 4 straipsnį, bendradarbiaujant kompetentingoms institucijoms;
 - b) pagal Direktyvos 2013/36/ES 116 straipsnį arba Direktyvos 2009/138/EB 248 straipsnio 2 dalį yra įsteigta sektoriaus priežiūros institucijų kolegija, o pagal Direktyvos 2002/87/EB 10 straipsnį – paskirtas koordinatorius.
11. Priskyrimo finansiniam konglomeratui proceso metu turi būti:
 - a) atsižvelgiama į sektorių lygiu atliktų priskyrimo finansiniam konglomeratui procesų rezultatus;
 - b) skiriamas dėmesys įvairioms tarpsektorinėms sąsajoms, tokioms kaip glaudūs ryšiai ir kapitalo dalies turėjimas tarp kontroliuojamų subjektų finansiniame konglomerate, mišrią veiklą vykdančių finansų kontroliuojančių bendrovių arba kitų finansinio konglomerato įmonių, svarbių dėl priežiūros vykdymo.
12. Siekdamas parengti sukauptos informacijos projektą ir perduoti jį papildyti atitinkamoms kompetentingoms institucijoms, koordinatorius turėtų užmegzti dialogą su jo priežiūros kompetencijai priklausančia kontroliuojama įmone, kuri vadovauja finansiniam konglomeratui; jeigu finansiniam konglomeratui nevadovauja kontroliuojama įmonė, koordinatorius turėtų, be konglomeratui vadovaujančios įmonės, įtraukti į dialogą ir jo

priežiūros kompetencijai priklausančią kontroliuojamą įmonę, nurodytą Direktyvos 2002/87/EB 10 straipsnio 2 dalies b punkte.

13. Priskyrimo finansiniam konglomeratui duomenys turėtų būti reguliariai, bent kartą per metus, atnaujinami, atsižvelgiant į finansų konglomerato struktūros pokyčius. Apie bet kokius pradinių duomenų atnaujinimus turėtų būti pranešta visoms atitinkamoms kompetentingoms institucijoms.
14. Priskyrimo finansiniam konglomeratui procese turėtų būti atsižvelgiama į visas priežiūra vykdyti svarbias grupės įmones ir nurodoma, prie kurio iš šių finansų sektorių priskiriama kiekviena kontroliuojama įmonė:
 - a) draudimo įmonės ir perdraudimo įmonės; arba
 - b) kredito įstaigos ir investicinės įmonės.
15. Pateikiant duomenis apie 14 dalyje nurodytas priežiūrai vykdyti svarbias įmones turėtų būti nurodyta:
 - a) EEE šalių dukterinės įmonės;
 - b) EEE šalių filialai, reikšmingi vietinei rinkai arba svarbūs sektoriaus grupei, atsižvelgiant į atitinkamų sektorių direktyvose pateiktą tokių filialų apibrėžimą;
 - c) ne EEE šalių dukterinės įmonės ir filialai, svarbūs sektoriaus grupei; ir
 - d) atitinkamų įmonių, dalyvaujančių kapitalo valdyme grupės lygiu, kaip nustatyta Direktyvos 2002/87/EB iš 2 straipsnio 11 ir 12 dalyse, sąrašas.
16. Informaciją apie priskyrimą finansiniam konglomeratui koordinatorius turėtų parengti naudodamasis 1 priede pateiktu šablonu.

Bendradarbiavimo struktūra

17. Koordinatorius, remdamasis priskyrimo finansiniam konglomeratui rezultatais, turėtų nuspręsti, ar siekiant įvykdyti jam pavestas užduotis ir užtikrinti reikiamą kompetentingų institucijų bendradarbiavimo lygį būtina į jo sektoriaus priežiūros institucijų kolegijos darbotvarkę įtraukti konkretų punktą pagal Direktyvos 2013/36/ES 116 straipsnį ar Direktyvos 2009/138/EB 248 straipsnio 2 dalį arba nustatyti kitas procedūrinės taisyklės, pvz., dėl atskirų posėdžių, skirtų papildomos finansų konglomeratų priežiūros klausimams, ar kitokių reguliaraus atitinkamų kompetentingų institucijų bendradarbiavimo formų. Koordinatorius turėtų į atitinkamus posėdžius kviesti EPI, taip pat įtraukti jas į kitokiomis formomis vykdomą reguliary atitinkamų kompetentingų institucijų bendradarbiavimą.

18. Posėdžiuose ar veikloje, susijusioje su papildoma priežiūra, dalyvaujančių subjektų skaičius turėtų atitikti siekiamus tikslus. Koordinatorius turėtų užtikrinti, kad kitos kompetentingos institucijos būtų išsamiai informuojamos apie sektoriaus priežiūros institucijų kolegijos veiklą ir jos rezultatus.

Rašytiniai susitarimai dėl veiklos koordinavimo tarp koordinatoriaus ir kompetentingų institucijų

19. Į priimtus rašytinius susitarimus dėl veiklos koordinavimo sektorių priežiūros srityje turėtų būti įtraukiamos papildomos nuostatos, reikalingos norint palengvinti veiksmingos papildomos kontroliuojamo finansinio konglomerato priežiūros procesą.
20. Papildomos nuostatos turėtų būti pritaikytos, siekiant, kad būtų atspindėtas finansinio konglomerato vykdomos veiklos pobūdis, apimtis ir sudėtingumas. Papildomos rašytinių susitarimų nuostatos turėtų apimti bent procedūras, taikytinas kritiniais atvejais, kai turėtų būti užtikrinti dažnesni kontaktai ir greitesnis atsakas.
21. Kitu atveju koordinatorius ir kompetentingos institucijos galėtų priimti naujus rašytinius susitarimus dėl veiklos koordinavimo finansinio konglomerato lygmeniu; juose turėtų būti numatyta keitimosi informacija apimtis ir dažnumas ir remiamasi 24 ir 25 dalių nuostatomis dėl veiklos koordinavimo ir keitimosi informacija susirūpinimą keliančios ir kritinės padėties atvejais bei 33 dalies nuostatomis, susijusiomis su konglomerato finansinės padėties vertinimu.

Susitarimai dėl veiklos koordinavimo su trečiųjų šalių priežiūros institucijomis

22. Jeigu finansinis konglomeratas turi svarbių įmonių trečiosiose šalyse, koordinatorius turėtų įtraukti kompetentingas trečiųjų šalių institucijas į bendradarbiavimo susitarimus, sudarytus dėl finansinio konglomerato, pagal Direktyvos 2002/87/EB 19 straipsnio nuostatas ir sektorių taisykles dėl lygiavertės priežiūros metodo bei panašių konfidencialumo užtikrinimo priemonių.

III dalis –Keitimosi informacijąsusirūpinimą keliančios ir kritinės padėties atvejais koordinavimas

Apimtis ir dažnumas

23. Informacija, kuria keičiasi kompetentingos institucijos, turėtų apimti visą svarbią arba esminę informaciją, reikalingą Direktyvos 2002/87/EB 11 straipsnyje nurodytoms užduotims atlikti. Į ją, jei reikia, turėtų būti įtraukta informacija, susijusi su finansinių konglomeratų testavimu nepalankiausiomis sąlygomis, kaip nurodyta Direktyvos 2002/87/EB 9 straipsnio b punkte.
24. Keitimasis informacija tarp koordinatoriaus ir kompetentingų institucijų turėtų atitikti susijusių priežiūros institucijų poreikius. Valdydamas informacijos srautus koordinatorius turėtų deramai atsižvelgti į finansinio konglomerato įmonių, kurių atžvilgiu vykdoma priežiūra, pobūdį, jų svarbą konglomerate ir įtaką vietos rinkose.
25. Kompetentingos institucijos turėtų susitarti dėl reguliaraus keitimosi informacija dažnumo, formų ir šablonų. Koordinatorius ir kompetentingos institucijos turėtų susitarti dėl šablonų, ypač skirtų informacijai apie rizikos koncentraciją ir grupės vidaus sandorius rinkti.
26. Jeigu kompetentinga institucija gauna kitos kompetentingos institucijos prašymą suteikti svarbią informaciją, ji turėtų nedelsdama tą informaciją pateikti. Bet kokia kita svarbi informacija, kuri gali turėti įtakos viso konglomerato arba atskiros jo įmonės finansinei padėčiai, turėtų būti kuo greičiau perduota koordinatoriui arba atitinkamai kompetentingai institucijai.

Informacijos rinkimas

27. Kompetentingos institucijos turėtų rinkti informaciją iš įmonių, kurių priežiūrą jos vykdo, ir pateikti ją koordinatoriui bei kitoms kompetentingoms institucijoms, nebent buvo numatyta speciali tvarka, pagal kurią rinkti atitinkamą informaciją iš šių įmonių pavesta kitoms kompetentingoms institucijoms.
28. Paprastai prašymus finansiniam konglomeratui pateikti informaciją turėtų teikti koordinatorius, o kompetentingos institucijos turėtų užtikrinti, kad kiek įmanoma būtų taikomi galiojantys reguliavimo ataskaitų teikimo reikalavimai ir būtų išvengta ataskaitų dubliavimo.

Komunikacijos priemonės

29. Kompetentingos institucijos ir koordinatorius turėtų apvarstyti galimybę naudoti įvairias komunikacijos priemones (įskaitant kolegijų susitikimus, oficialius laiškus, elektroninius laiškus, telefono / vaizdo pokalbius / konferencijas ir interneto svetainių platformas) ir

susitarti, kuriais ryšių kanalais turėtų būti naudojama informacijai apie finansų konglomeratą rinkti ir skleisti. Visa konfidencialia ir neskelbtina informacija turėtų būti keičiamasi saugiu ryšių kanalu. Visų pirma kompetentingos institucijos turėtų, kai įmanoma, naudotis saugiomis internetinės komunikacijos platformomis.

Komunikacija su finansiniu konglomeratu

30. Koordinatorius turėtų būti atsakingas už ryšius su grupei vadovaujančia patronuojančia įmone arba, jeigu patronuojančios įmonės nėra, su kontroliuojama įmone, kurios balanso bendra suma didžiausiame grupės finansų sektoriuje yra didžiausia. Kompetentingos institucijos, prieš pradėdamos tiesiogiai bendrauti su šia patronuojančia įmone ar kontroliuojama įmone, turėtų apie tai informuoti koordinatorių. Jeigu dėl išskirtinių aplinkybių iš anksto informuoti neįmanoma, kompetentingos institucijos turėtų nedelsdamos informuoti koordinatorių apie bendravimo pobūdį ir rezultatus.

Komunikacija kritinės padėties atvejais

31. Kompetentinga institucija, kuri identifikuoja kritinę padėtį, turinčią įtakos finansiniam konglomeratui priklausančioms kontroliuojamoms įmonėms, turėtų įspėti koordinatorių ir kitas kompetingas institucijas, kurių kontroliuojamoms įmonėms ši padėtis galidaryti poveikį. Kompetentingos institucijos prireikus turėtų glaudžiai bendradarbiauti ir aktyviai keistis atitinkama informacija. Koordinatorius turi užtikrinti, kad prireikus EPI būtų informuojamos apie visus atitinkamus pokyčius pagal EPI reglamentų 18 straipsnio 1 dalį.

IV dalis – Priežiūros institucijų atliekamas finansinių konglomeratų vertinimas

Finansinio konglomerato finansinės padėties įvertinimas

32. Koordinatorius, norėdamas atlikti finansų konglomerato finansinės padėties priežiūros apžvalgą ir vertinimą, turėtų užmegzti dialogą su atitinkamomis kompetentingomis institucijomis. Atsižvelgdamas į grupės struktūrą, sutartą priskyrimo finansiniam konglomeratui proceso metu, koordinatorius turėtų įvertinti bendrą finansų konglomerato rizikos profilį.
33. Koordinatorius turėtų užtikrinti, kad dialogo metu būtų nustatyti:
 - a) pagrindiniai finansinio konglomerato įmonių pažeidžiamumo veiksniai ir trūkumai, ypatingą dėmesį skiriant jų tarpsektorinėms sąsajoms; ir
 - b) rizikos valdymo ir kontrolės problemos, susijusios su atitiktimi kapitalo reikalavimams, rizikos koncentracija ir sandoriais grupės viduje.

Kapitalo pakankamumo politikos vertinimas

34. Koordinatorius ir atitinkamos kompetentingos institucijos turėtų įvertinti finansiniam konglomeratui priklausančių kontroliuojamų įmonių kapitalo planavimo politiką. Vertinimo, atliekamo visos grupės lygiu, metu turėtų būti atsižvelgiama į panašių tyrimų, atliktų sektorių ir individualių įmonių lygiu, rezultatus ir jais remiamasi.
35. Tokie vertinimai atliekami nepažeidžiant kapitalo pakankamumo reikalavimų, nustatytų sektorių teisės aktuose, ir neturėtų dubliuoti finansinio konglomerato kapitalo pakankamumo apskaičiavimo pagal Europos Komisijos deleguotojo reglamento, papildančio Direktyvą 2002/87/EB, nuostatas⁴.
36. Už konglomeratų kapitalo pakankamumo politikos vertinimą atsako koordinatorius. Siekdamas parengti vertinimą, koordinatorius turėtų atsižvelgti į atitinkamų kompetentingų institucijų teikiamus tokios politikos vertinimus.
37. Atlikdamas kapitalo pakankamumo skaičiavimus, koordinatorius turėtų konsultuotis su atitinkamomis kompetentingomis institucijomis dėl įmonės neįtraukimo į skaičiavimą; žr. šių gairių 58 dalies a punktą.

Rizikos koncentracijos vertinimas

38. Norėdamas vykdyti papildomą finansiniam konglomeratui priklausančių kontroliuojamų įmonių rizikos koncentracijos priežiūrą, koordinatorius turėtų koordinuoti šią veiklą su atitinkamomis kompetentingomis institucijomis, kad būtų galima stebėti, ar dėl rizikos koncentracijos finansiniame konglomerate gali išplisti galimas neigiamas poveikis, kilti interesų konfliktų ir būti apeinamos atskirų sektorių taisyklės.
39. Atsižvelgdami į finansinio konglomerato struktūrą, koordinatorius ir atitinkamos kompetentingos institucijos turėtų susitarti, ar, siekiant veiksmingai įvertinti rizikos koncentraciją, būtina iš finansiniam konglomeratui priklausančių kontroliuojamų įmonių prašyti informacijos, kuri papildytų jau turimą informaciją, gautą taikant atskaitomybės reikalavimus.
40. Koordinatoriaus ir kompetentingų institucijų keitimasis informacija gali apimti, jei įmanoma, šiuos aspektus:
 - a) finansiniam konglomeratui priklausančių kontroliuojamų įmonių atliekamą rizikos pozicijų, kurios sąveikauja su įvairiomis rizikos kategorijomis, valdymą;

⁴2014 m. sausio 21 d. Komisijos deleguotasis reglamentas (ES) Nr. 342/2014, kuriuo papildomos Europos Parlamento ir Tarybos direktyvos 2002/87/EB ir Europos Parlamento ir Tarybos reglamento (ES) Nr. 575/2013 nuostatos dėl techninių reguliavimo standartų, pagal kuriuos taikomi finansinių konglomeratų kapitalo pakankamumo reikalavimų skaičiavimo metodai (OL L100, 2014 4 3, p. 1).

- b) kompetentingų institucijų atliekamus finansiniam konglomeratui priklausančių pogrupių ar atskirų įmonių vidaus atskaitomybės ir ribojimo sistemų analizę ir vertinimą;
 - c) rizikos koncentraciją tarpsektoriniu lygmeniu, išskyrus tą rizikos koncentraciją, kuri jau buvo įvertinta tarpvalstybiniu lygmeniu kiekviename sektoriuje.
41. Koordinatorius ir kompetentingos institucijos turėtų informuoti vieni kitus apie bet kokius priežiūros veiksmus ar priemones, susijusias su rizikos koncentracija, kurių imtasi finansinio konglomerato įmonių atžvilgiu. Koordinatorius turėtų būti pasirengęs palengvinti bendrų priežiūros priemonių šiuo klausimu nustatymą.

Grupės vidaus sandorių vertinimas

42. Norėdamas vykdyti papildomą finansinio konglomerato kontroliuojamų įmonių grupės vidaus sandorių priežiūrą, koordinatorius, bendradarbiaudamas su atitinkamomis kompetentingomis institucijomis, turėtų stebėti, ar dėl grupės vidaus sandorių finansiniame konglomerate gali išplisti galimas neigiamas poveikis, kilti interesų konfliktų ir būti apeinamos atskirų sektorių taisyklės.
43. Koordinatorius ir kompetentingos institucijos, atsižvelgdami į finansinio konglomerato struktūrą, turėtų nuspręsti, ar prašyti finansinio konglomerato kontroliuojamų įmonių pateikti daugiau informacijos, be informacijos, kuri jau surinkta pagal galiojančius atskaitomybės reikalavimus įvairiose jurisdikcijose ir sektoriuose.
44. Koordinatorius ir kompetentingos institucijos turėtų susitarti:
- a) dėl to, kokių rūšių grupės vidaus sandoriai turi būti stebimi, atsižvelgiant į finansinio konglomerato struktūrą, taip pat į grupės vidaus sandorio apibrėžimą pagal Direktyvos 2002/87/EB 2 straipsnio 18 dalį; ir
 - b) dėl grupės vidaus sandorių atskaitų ribų, remiantis reguliuojamojo kapitalo ir (arba) techninėmis nuostatomis.
45. Koordinatorius ir kompetentingos institucijos turėtų informuoti vieni kitus apie bet kokius priežiūros veiksmus ar priemones, kurių imtasi finansų konglomerato įmonių atžvilgiu, susijusias su grupės vidaus sandoriais. Koordinatorius turėtų būti pasirengęs palengvinti bendrų priežiūros priemonių šiuo klausimu nustatymą.

Vidaus kontrolės mechanizmų ir rizikos valdymo procesų vertinimas

46. Vertindamas rizikos valdymo procesus ir vidaus kontrolės mechanizmus, koordinatorius šią veiklą turėtų koordinuoti su atitinkamomis kompetentingomis institucijomis.

47. Kompetentingos institucijos turėtų teikti koordinatoriui informaciją, susijusią su jų atliktu kontroliuojamų įmonių rizikos valdymo procesų ir vidaus kontrolės mechanizmų vertinimu (individualiu ar iš dalies konsoliduoto lygmens), nustatytais esminiais trūkumais, taip pat su atliekant šiuos vertinimus taikytomis metodikomis.
48. Koordinatorius turėtų aptarti atskirus vertinimus ir bendrą vertinimą su atitinkamomis kompetentingomis institucijomis, kad būtų:
- a) įvertintas sektorių rizikos valdymo ir kontrolės mechanizmų, skirtų konglomerato reikšmingai rizikaisušvelninti, tinkamumas ir nustatyti potencialaus neigiamo poveikio plitimo kanalai; ir
 - b) pasiekta suderinta dalyvaujančių kompetentingų institucijų pozicija dėl finansinių konglomeratų rizikos valdymo ir kontrolės sistemų.

V dalis – Priežiūros veiklos planavimas ir koordinavimas susirūpinimą keliančios ir kritinės padėties atvejais

Priežiūros veiklos planavimas ir koordinavimas

49. Atlikęs analizę pagal IV dalies nuostatas, koordinatorius, bendradarbiaudamas su atitinkamomis kompetentingomis institucijomis, turėtų į įsteigtos kolegijos procedūras įtraukti finansinio konglomerato priežiūros veiklos planavimą ir koordinavimą.
50. Jei taikomos konkrečios procedūrinės nuostatos, apibrėžtos 17 dalyje, koordinatorius turėtų organizuoti bent vieną fizinį kolegijos posėdį per metus.
51. Jei į sektoriaus kolegijos darbotvarkę nėra įtraukta konkretaus punkto dėl papildomos priežiūros, koordinatorius, kaip sektoriaus kolegijos pirmininkas, turėtų bent kartą per metus pakviesti kitos sektoriaus kolegijos pirmininką arba, jei nėra kitos sektoriaus priežiūros kolegijos, kompetentingos institucijos pirmininką dalyvauti kolegijos, kuriai pirmininkauja koordinatorius, posėdyje. Koordinatorius į minėto posėdžio darbotvarkę turėtų įtraukti su papildoma priežiūra susijusius klausimus. Pakviestoms kompetentingoms institucijoms iš kitų finansų sektorių turėtų būti leidžiama pasiūlyti papildomų temų kolegijos posėdžio darbotvarkei.

Suderintas veiksmų planas

52. Tais atvejais, kai įsteigta tik viena sektorių priežiūros institucijų kolegija, su finansinių konglomeratų priežiūra susijusi priežiūros veikla turėtų būti įtraukta į suderintą tos

kolegijos veiksmų planą. Su papildoma priežiūra susijusios temos turėtų būti pažymėtos atskirai pateikiant nuorodą į priežiūros veiklą pagal Direktyvos 2002/87/EB nuostatas.

53. Jei į sektoriaus kolegijos darbotvarkę įtrauktas papildomas konkretus punktas dėl finansinio konglomerato priežiūros, koordinatorius, pasikonsultavęs su atitinkamomis kompetentingomis institucijomis, turėtų nuspręsti, ar reikėtų parengti tam tikrą suderintą veiksmų planą, skirtą papildomos priežiūros veiklai. Kai finansų konglomerato priežiūros veikla yra sektoriaus kolegijos veiklos dalis, į kolegijos koordinuotų veiksmų planą kaip speciali jo dalis turėtų būti įtrauktas suderintų veiksmų planas, skirtas finansiniam konglomeratui.

Dalijimasis užduotimis ir jų delegavimas

54. Koordinatorius turėtų vadovauti diskusijoms apie tai, ar (atsižvelgiant į galiojančias sektorių taisykles) turėtų vykti dalijimasis užduotimis ir jų delegavimas, siekiant atlikti finansinio konglomerato finansinės būklės apžvalgą ir kitas užduotis, susijusias su papildoma priežiūra, ir kaip tai daryti. Diskusijoje turėtų būti atsižvelgiama į prižiūrimų įmonių organizacijos struktūrą, taip pat ji turėtų būti proporcinga finansų konglomerato veiklos pobūdžiui, apimčiai ir sudėtingumui.

Veiklos planavimas kritinės padėties atvejais

55. Koordinuojant koordinatoriui kartu su visomis kompetentingomis institucijomis, atsakingomis už finansiniam⁵ konglomeratui priklausančios kontroliuojamos įmonės priežiūrą, turėtų būti dalijamasi sektorių lygmeniu parengtais kritinių situacijų planais dėl institucijų bendradarbiavimo kritinės padėties atvejais. Jei kritinių situacijų planas yra skirtas tik vienam sektoriui, jis turėtų būti prieinamas ir kompetentingoms institucijoms, atsakingoms už kitus sektorius, o šių kompetentingų institucijų kontaktiniai duomenys turėtų būti įtraukti į šį kritinių situacijų planą. Koordinatorius turėtų būti atsakingas už kritinių situacijų plano priežiūrą finansinio konglomerato lygiu.

VI dalis – Kompetentingų institucijų sprendimų priėmimo procesas

56. VI dalyje nustatomos procedūros, kuriomis turėtų vadovautis kompetentingos valdžios institucijos įvairiuose sprendimų priėmimo procesuose, nurodytuose Direktyvoje 2002/87/EB. Direktyvoje, remiantis tokių sprendimų priėmimo procesų klasifikacija, jie

⁵Kaip nurodyta Direktyvos 2013/36/ES 114 straipsnio 1 dalyje ir [Komisijos deleguotojo reglamento (ES) Nr. ... / ... XXX, papildančio Direktyvą 2009/138/ES, 355 straipsnyje].

suskirstyti į keturias pagrindines kategorijas: konsultavimosi procesų procedūras; susitarimų procesų procedūras; kasmetinio pakartotinio išimčių vertinimo procedūras; ir vykdymo užtikrinimo priemonių koordinavimo procedūras.

Procedūros, kurios turi būti naudojamos konsultavimosi procesuose

57. Ši dalis taikoma šiems konsultavimosi procesams:

- a) konsultavimosi procesui, vykdomam pagal Direktyvos 2002/87/EB 6 straipsnio 5 dalies trečią pastraipą;
- b) konsultavimosi procesui, vykdomam pagal Direktyvos 2002/87/EB 12 straipsnio 2 dalies pirmą punktą;
- c) konsultavimosi procesui, vykdomam pagal Direktyvos 2002/87/EB 18 straipsnio 1 dalies antrą pastraipą.

58. Vykdydamos konsultacijas, kompetentingos institucijos turėtų laikytis šios tvarkos:

- a) vykdanči konsultacijas kompetentinga valdžios institucija turėtų aiškiai apibrėžti konsultacijų temą, pasiūlytą sprendimą, jo motyvus bei tai, kokio pobūdžio atsakymo tikimasi iš kompetentingų institucijų, su kuriomis konsultuojamasi;
- b) minimali konsultacijų trukmė turėtų būti dvi savaitės; skubos atvejais koordinatorius gali ją sutrumpinti, nebent sektorių kolegijos parengtose koordinavimo nuostatose nurodyta kitaip;
- c) jeigu kompetentinga institucija, su kuria buvo konsultuotasi, nepateikia atsakymo per konsultacijų laikotarpį, konsultacijas atliekanti kompetentinga valdžios institucija turėtų laikyti, kad ši kompetentinga institucija neprieštarauja siūlomam sprendimui.

Procedūros, kurios turi būti naudojamos susitarimų procesuose

59. Ši dalis taikoma šiems susitarimų procesams:

- a) susitarimų procesui pagal Direktyvos 2002/87/EB 3 straipsnio 6 dalies trečią pastraipą;
- b) susitarimų procesui pagal Direktyvos 2002/87/EB 5 straipsnio 4 dalį;
- c) susitarimų procesui pagal Direktyvos 2002/87/EB 10 straipsnio 3 dalį;
- d) susitarimų procesui pagal Direktyvos 2002/87/EB 18 straipsnio 3 dalį;

60. Siekdamas susitarimo, kompetentingos institucijos turėtų laikytis šios tvarkos:

- a) Koordinatorius, prieš priimdamas susitarimą, turėtų surengti vieną ar daugiau fizinių ar nuotolinių posėdžių (telekonferencijų) ir organizuoti atitinkamų kompetentingų institucijų diskusiją.
- b) pasiektas susitarimas turėtų būti įtvirtintas rašytiniame dokumente, kuriame būtų pateikta pakankamai susitarimą pagrindžiančių argumentų. Dokumentas turėtų būti pasirašytas koordinatoriaus ir kitų atitinkamų kompetentingų institucijų vardu. Nesutarimų atveju koordinatorius turėtų bet kurios iš kitų susijusių kompetentingų institucijų prašymu arba savo iniciatyva pasikonsultuoti su atitinkama EPI. Vykstant konsultacijoms su EPI, visos kompetentingos institucijos turėtų apsvarstyti jos rekomendacijas siekiant susitarimo. Jeigu viena ar daugiau kompetentingų institucijų nepritaria susitarimui, kitos kompetentingos institucijos gali, nepaisant to, pasiekti tarpusavio susitarimą, o koordinatorius atitinkamai turėtų pranešti EPI, kad nepavyko pasiekti visiško susitarimo.
- c) Prireikus koordinatorius gali pakviesti trečiųjų šalių priežiūros institucijas sudaryti raštišką susitarimą dėl konfidencialumo reikalavimų, taikomų šių trečiųjų šalių priežiūros institucijoms, lygiavertiškumo vertinimo.

Procedūros, kurios turi būti taikomos atliekant kasmetinį pakartotinį nuostatų netaikymo vertinimą

61. Atlikdamos kasmetinį pakartotinį išimčių, taikomų įgyvendinant papildomą priežiūrą, vertinimą ir Direktyvos 2002/87/EB 3 straipsnyje nurodytų kiekybinių rodiklių ir riziką ribojančių vertinimų, taikomų finansinėms grupėms pagal 2002/87/EB 3 straipsnio 9 dalį, peržiūrą, kompetentingos institucijos turėtų imtis šių priemonių:

- a) atlikdamos pakartotinį vertinimą ir peržiūrą, kompetentingos institucijos turėtų veikti pagal priežiūros planą, kuris turi būti sutartas gerokai iš anksto;
- b) koordinatorius turėtų vadovauti pakartotinio vertinimo ir peržiūros procesui ir surengti tiek susitikimų, kiek reikia užduočiai įvykdyti;
- c) koordinatorius turėtų įvertinti, kokių išteklių reikės, ir pranešti apie tai atitinkamoms kompetentingoms institucijoms; koordinatorius ir kitos atitinkamos kompetentingos institucijos turėtų skirti pakankamai išteklių, atsižvelgdamos į koordinatoriaus skaičiavimus.
- d) jeigu pakartotinio vertinimo ir peržiūros rezultatai rodo, kad tikslinga pakeisti išimtis, kiekybinius rodiklius ar riziką ribojančius vertinimus, kompetentingos institucijos turėtų taikyti 60 dalyje nurodytą procedūrą, kad būtų susitarta dėl šių pakeitimų.

Procedūros, kurios turi būti taikomos koordinuojant vykdymo užtikrinimo priemonės

62. Siekdamas koordinuoti vykdymo užtikrinimo priemones ir priežiūros veiksmus, kurių reikia imtis pagal Direktyvos 2002/87/EB 16 straipsnį siekiant ištaisyti padėtį, kai (i) finansinio konglomerato kontroliuojamos įmonės nesilaiko Direktyvos 2002/87/EB 6–9 straipsniuose nurodytų papildomų reikalavimų; arba (ii) šie reikalavimai įvykdomi, tačiau nemokumo rizika tebeegzistuoja; arba (iii) grupės vidaus sandoriai arba rizikos koncentracija kelia grėsmę kontroliuojamų įmonių finansinei būklei, kompetentingos institucijos turėtų imtis šių priemonių:

- a) koordinatorius turėtų vadovauti koordinavimo procesui ir surengti tiek susitikimų, kiek reikia užduočiai įvykdyti;
- b) koordinatorius turėtų įvertinti, kokių išteklių reikės, ir informuoti apie tai atitinkamas kompetentingas institucijas; koordinatorius ir kitos atitinkamos kompetentingos institucijos turėtų skirti pakankamai išteklių atsižvelgdamos į koordinatoriaus skaičiavimus.

63. Koordinuojant vykdymo užtikrinimo priemones turėtų būti laikomasi III dalyje aprašytos keitimosi informacija tvarkos.

VII dalis – Baigiamosios nuostatos ir įgyvendinimas

64. Šios gairės taikomos nuo 4 psl. nurodytų ataskaitų reikalavimų įsigaliojimo dienos.